
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

135 (2007)

ISSN 1453-4436

Cotatii ISI si cercetarea romaneasca

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,
Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania
email: apoma@theory.nipne.ro

Stimati Prieteni, Conditia ca o revista stiintifica sa fie monitorizata ISI este ca ea sa apara regulat si sa aiba un minim international in colectivul de redactie. Aceasta este o conditie lesne de indeplinit. Cu exceptia unor reviste importante nationale, care se afla intr-o saracie lucie ("Important" aici inseamna ca aceste reviste mai reusesc inca sa publice putine, tot mai putine, contributii foarte valoroase stiintific. In general, autorii buni de stiinta publica in reviste a caror traditie stiintifica este buna, chiar daca sint citite de putini. In stiinta, cei putini conteaza, cei multi pot fi importanti pentru cercetarea stiintifica). Apoi, daca introducem suficiente fonduri intr-un astfel de jurnal, putem asigura conditii tehnice remarcabile, o buna grafica, si, mai ales, o buna circulatie; acel jurnal va atrage atunci multi autori, multi cititori, va fi citat, si cota lui ISI va creste. Rareori va face profit, dar cheltuielile pot fi atunci relativ echilibrate. Asadar, succesul unei reviste de stiinta este un succes de piata, si fondurile investite si managementul joaca un rol fundamental aici. Revistele de stiinta sint conduse precum afacerile. Acesta este un lucru excelent. Dar evident el nu are nici o legatura cu valoarea stiintifica. Publicatii valoroase vor fi atrase de o astfel de revista, intr-o oarecare masura, precum vor fi atrase si multe publicatii slabe, cele din urma mult mai mult decit primele, pentru ca natural ele sint mult mai abundente. Mai mult, un jurnal de succes ISI va publica numai contributii de inalt standard tehnic; nu necesar profesional, dar tehnic! Un astfel de standard necesita de asemenea fonduri. De exemplu, rezultate foarte bune obtinute inasa cu un echipament experimental deosebit, nu vor fi publicate de astfel de reviste, intrucit echipamentul, chiar daca mai functioneaza inca, nu mai are credibilitate. Masurind, asadar, dupa ISI nu masuram decit banii investiti si priceperea de a organiza un jurnal, o institutie, o universitate, etc precum o afacere. Nu masuram prin aceasta nici o valoare profesionala, stiintifica, intelectuala, etc, a nici unei institutii. Masuram numai standardul lor infrastructural si organizatoric, viziunea conducatorilor lor, priceperea lor si finantarea corespunzatoare, in raport cu nivelul international. Masuram valoarea lor "entreprenoriala". Faptul ca Romania este cotata slab, foarte slab ISI este astfel inca o dovada a esecului total inregistrat de politica cercetarii stiintifice in Romania, de politica invatamintului si educatiei de stiinta si de administratorii acestor domenii socio-profesionale. Resurse profesionale sint peste tot, apar natural, chiar si in Romania. Dar ele nu vor deveni niciodata importante pentru societate daca nu le punem in valoare. Punerea lor in valoare se face prin fonduri si management. Tinerii stiintifici pleaca din Romania. Dar ei nu vor mai pleca daca construim in Romania institute de cercetare, laboratoare, universitati bine dotate, nepolitizate, cu profesori "profesionisti" (fara cumul, cu salarii de acelasi ordin decent in toate universitatile de stat), unde acesti tineri sa aiba de lucru. Romania nu a facut nici o investitie in cercetarea ei de prin 1970, sau in universitatile ei (sint curiosi daca exista vreo biblioteca noua si serioasa de stiinta la vreo universitate din Romania?) asa ca nu e de mirare ca tinerii pleaca. Din contra Romania isi distruge sistematic cercetarea si invatamintul de stiinta, asa ca iar nu e de mirare ca tinerii stiintifici pleaca din Romania, iar nivelul cercetarii si invatamintului de stiinta

romanesti este sub orice evaluare. De ani de zile, o serie de universitari si cercetatori romani spun in continuu ca sint nocive, si distrugatoare, o serie de legi si norme precum lipsa salarizarii in cercetare, programul national de cercetare, competitia de proiecte, cumulul de functii universitare, sub-finantare cronica a invatamintului si cercetarii si mai ales managerii acestor domenii, exclusiv politizati. Si nici un guvern nu a luat si nu ia in seama astfel de semnale. Este adevarat ca cei ce produc astfel de semnale sint o minoritate, dar aici, pe de o parte, nu conteaza numarul ci corectitudinea pozitilor, iar pe de alta parte, majoritatea pe care o "vede" fiecare guvern este dependenta de acel guvern, asa ca nu este niciodata obiectiva.